

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „НАДА ПУРИЋ“ ВАЉЕВО, МАРТ 2020. ГОДИНЕ

Школа је моја,
колевка знања
својом енергијом,
различитости спаја!

Подржава сваког
жељног знања
и врата своја
свима широм отвара.

Мени је испунила
живот другарством,
па је сматрам
својим малим царством!

(Стихови из песме „Моја школа из снова“ ученика Лазара Грујичића VI₂)

Када сам на крају шестог разреда положила пријемни за специјализовано одељење у Гимназији, била сам много весела. Али како се ближио полазак у школу, све више су ми пролазиле слике мојих другара, наставника и простора ове школе. Нисам се плашила задатака и строжих професора, знала сам да сам томе дорасла. Обећала сам себи да ћу пуно радити и напредовати у учењу, али да морам угодити детету у себи, оној мало несташној Машини која воли да се смеје, шали, игра и дружи. А ко би други могао све то да разуме и опрости него моји наставници који су ме подржавали, саветовали и бирали увек у први тим, онај тим који побеђује.

Хвала другарима из одељења VIII₃, па и целе генерације, који нису у мени гледали само одликаша, већ представника једне успешне и амбициозне генерације. Уместо уобичајеног говора о сећањима, подсетићу вас шта смо заједно забележили на крају четвртог разреда:

Ово је генерација којом ће се поносити
цела нација,
великом свету бићемо инспирација.
Ми смо 2004. годиште, пуно нас је двориште.
Ова школа је наше царство,
а другарство, највеће богатство.
Од учитељица наших: Новке, Драгане и Слобе
научили смо да нема злобе и да су подједнако важни
и они слабији као и они снажни.
А онда у петом, као да је јуче било
када је ова сала била исто овако свечана и тесна
и када су нас на горњи спрат повели
разредни: Љиља, Милосав и Весна.
Сад смо и ми одрасли
И знамо:
Опет бисмо да будемо мали,
Па двоје по двоје у долини
Да нас поведе рука нека
У непознату будућност дугу
И свет неизvestан који нас чека.

Маша и у улози председника Ученичког парламента

Ево ме још једном у улози „То ћеш ти, Машо“. Па добро, другари моји, није ми увек било лако, али сада се захваљујем на указаном ми поверењу и сарадњи коју сте ми пружили, јер без вас не бих ни ја била ја. Иако сам увек била нешто бољи ђак од већине у одељењу, ипак данас ни близу не могу рећи све оно што би наша учитељица Драгана имала да каже. А сигурна сам да би рекла да је поносна што смо одрасли у добре људе, што смо подржавали једни друге и сачували онај наш ведри дух, били несташни али и признавали грешке, увек и у свакој акцији заједно, баш онако како су нас она, а касније и наша разредна, училе.

Као председник Ученичког парламента желим да се захвалим свима који су активно учествовали у раду, посебно наставници Оливери Продановић. Уз њену подршку били смо озбиљна организација. Посебно се захваљујем нашој директорки Ани Савковић која је увек имала стрпљења са нама, уступала нам простор и термине, па чак и када смо деловали мало размажено. Ипак смо уз њу научили како се одговорно доносе одлуке.

Понећемо у дивној успомени све наше наставнике, овај хол, оне трибине, ужину код Цице, понеко разбијено стакло, пробушену лопту, задиркивања другара, „тише, децо, да се чујемо“, „је ли ико учио за данас“ и још много тога што чини украс одрастању једне генерације.

Пут „Награде“

Представа „Награда“, дело учитељице Мирјане Беговић и њених некадашњих ученика, од марта 2019. године, када је први пут изведина за Дан школе, остварила је и остварује велики успех. Тим поводом, разговарали смо са учитељицом Миром, и замолили је да са нама подели бар део вијугавог пута велике „Награде“.

Како сте дошли на идеју да направите представу „Награда“?

Идеје за настанак представе су увек веома спонтане. Некада то буде неки догађај, било у школи, породици, на улици, некада нека шала. Тако је настала и идеја за ову представу. Те 2011. године један мој ученик је направио нешто што васпитно није баш одговарајуће, па сам решила да направим представу о томе, не би ли не само њега, већ и многе друге подстакла на размишљање како поступити у сличној ситуацији. Онда сам се ту дотакла и многих других друштвених проблема, од незахтевних и презахтевних родитеља, преко лење деце којима баке и деке раде домаће задатке, до све веће опседнутости мобилним телефонима.

Ипак, оно на шта сам највише хтела да укажем је поштење једног ученика, који је велику суму пронађеног новца предао дежурном наставнику.

Знајући да се већ дуго бавите луткарством, зашто сте се овог пута одлучили за другачије извођење?

Иако је ова представа на сцену изашла као луткарска, овог пута сам желела њену нову „поставку“, без лутака, али са сегментима видео записа. Замислила сам да „флешбекове“ главних глумаца, директна укључења у дневник, телефонски позив директора снимимо, и то се преплиће са причом на сцени. Знајући да имамо ресурс родитеља, који нам могу помоћи у тој реализацији, схватила сам да ће представа добити нову димензију.

Колико је било напорно радити на овој представи и ко је све учествовао у њеном настанку?

Припрема сваке представе је у почетку изузетно тешка. Како време протиче и проба се ређају, тако и глумци буду све опуштенији, спонтанији, импровизују, па буде нам свима занимљивије и лакше. Наравно да је велики успех представа остварила захваљујући мојим ученицима, глумцима: Лени, Николини, Сташи, Анђели, Лазару, Луки и Вељку, ученицима VI₂, затим Јовани и Немањи Мирковић, родитељима ученика Школе, који су помогли и у глумачком делу, али и у снимању и монтажи представе, као и Иви Лазаревић и Луки Плавшићу, из „Кадра 24“. Велику подршку у настанку не само ове, већ сваке представе, пружа нам директорка Школе, колеге, а за сценографију, ту је увек уз нас са сјајним идејама наставница ликовне културе Мира Лукић.

Какав успех је представа „Награда“ доживела и где сте све гостовали?

Сасвим сигурно је доживела велики успех, који ни ја сама нисам очекивала. Чини ми се и већи у односу на све претходне представе. Премијеру је имала пре тачно годину дана, за Дан школе. Победили смо на Међународном 8. БУДИ фестивалу у Панчеву и гостовали код њих, затим ушли у избор за извођење представа у манифестацији „Позориште у парку“ на Ташмајдану, освојили награду за сценску адаптацију на 6. Фестивалу сценских минијатура у Лесковцу. Представа је извођена у Дечјој библиотеци за Дан књиге, за предшколце Града, ученике Школе, као и других школа, а гостовали смо и на локалној телевизији тим поводом.

Какве су реакције публике на представу?

Обзиром да је тема веома актуелна и занимљива публици, представа се прати „у једном даху“. Најзабавнији део представе је тај представљени јаз између унука и бака и дека, односно како је некада било, а како је сада. Тај део је испраћен са највише смеха.

Да ли планирате рад на некој новој представи, са неком новом темом?

Сада сам се вратила старим представама. Схватила сам колико труда се уложи на писање једне представе и њено извођење, а онда се она заборави и прелази се на следећу. Зато сам решила да обновим те старе представе, додам или изменим неки део и да поново виде светло дана. Са неким новим малим глумцима. До неке нове идеје.

У духу Светосавља и православља

Светосавски бал

Поводом прославе школске славе, Светог Саве, ученици трећег разреда су за присутне госте и пријатеље Школе направили право и дивно изненађење. У духу старих времена, присећајући се давно заборављених светосавских балова, одлучили су да обнове ту лепу традицију и приреде један такав бал у холу своје школе.

Уз помоћ и подршку својих учитељица, Јелене Димитријевић, Славице Глишовић и Весне Андрић, и приправнице Александре Антонијевић, научили су градске игре које су некада извођене на српским дворовима приликом прославе Савиндана. Да би доживљај био што упечатљивији, игре су извели у пригодним хаљинама и оделима, у чијем су избору и осмишљавању помагали и њихови родитељи. Наступили су играјући Бранково коло, Бојарку и Српкињу. Игре су изводили у пратњи Лазара Пушића, виртуоза на класичној хармоници, и школског хора.

Публика је уживала. Дечја лица су била озарена, очи су сијале од радости. То нас чини поносним и храбри да Светосавски бал и убудуће буде украс наших прослава.

Актив учитеља трећег разреда

Потрага за QR кодовима

Последњег дана у првом полугодишту, 31. јануара 2020. године, ученици првог разреда су, заједно са неколико ученика другог разреда који иду у продужени боравак, учествовали у необичној потрази. Тражили су QR кодове у неколико учионица и тако решавали занимљиве задатке везане за нашег учитеља – Светог Саву.

Ово је био део пројектне наставе, а уједно и продукт семинара, где су се наставници обучили за овај занимљив вид наставе. На крају активности, одиграли су Kahoot квиз и прогласили победника. Часове су реализовале учитељице Марија Јанковић и Мирјана Беговић.

Активи учитеља првог разреда и продуженог боравка

Васкршња радионица у Храму Васкрсења Господњег

Радост долазећег Празника над празницима ученици трећег разреда Основне школе „Нада Пурић“, заједно са својим учитељицама Виолетом Кењић, Маријом Јанковић и Новком Мосуровић Андрић, као и вероучитељем Ђаконом Јованом Новитовићем, отпочели су у Храму Васкрсења Христовог, који је посвећен управо Највећем празнику, а и коме школа парохијски припада.

Како би дочарали лепе обичаје који прате прослављање Васкрса у нашем народу, приредили су радионицу на којој су најпре узели молитву, а потом фарбали и шарали јаја. Заједно са њима у радионици су учествовали и ученици специјалног одељења са својим наставницима, специјалним педагозима, Немањом Аћимовићем, Јеленом Павловић и Горанком Калембер Лучић. Помоћ у овом креативном и богоугодном раду пружили су им вршњаци из Прве основне школе, који су дошли са својом учитељицом Светланом Лукић и вероучитељицом Лијаном Крунић. Део ове несвакидашње радионице били су и секретар Одбора за верску наставу Епархије ваљевске Јереј Далибор Чкојић и директор ОШ „Нада Пурић“ мр Ана Савковић.

Након завршетка радионице, учесници су се поклонили Храму Светог Нектарија Егинског и уживали у одмору у његовој прелепој порти. Радионица је реализована уз подршку старешине Храма Васкрсења Христовог, протојереја – ставрофора Драгомира Јовановића, парохијског свештеника „Четврте“ школе, коме ученици и колектив благодаре на гостопримству.

Ђакон Јован Новитовић, вероучитељ
(текст преузет са сајта Епархије ваљевске)

Давне 1981. године у Основну школу „Нада Пурић“ крочила је млада жена снажног карактера **Јасмина Радановић**, професор енглеског језика.

Њена лична и професионална биографија у вези је са овом школом у којој је провела сав свој радни век. Њен долазак обогатио је Актив за стране језике сасвим новом енергијом. Разумела је и поштовала сваког колегу и ученика и трудила се да помогне у разним ситуацијама. Њена воља да разуме и опрости увек је доводила до смиривања страсти. Није било ни веселог ни тужног тренутка, а да наша Јаса није била међу првима да укаже поштовање својим доласком. На школским

прославама би прва заиграла и тако нам преносила менталитет свог Ниша у ком је рођена.

Ученици наше школе и професорке Јасмине увек су спремно истицали како су понели завидно знање и разумевање енглеског језика. Јаса је као наставник била изузетно омиљена. Са ученицима је градила однос пун разумевања и искрене тежње да помогне кад год је било могуће и заиста се може рећи да су и ученици и колеге гајили искрене симпатије за њен професорски и људски став.

Током свог радног века подстицала је своје ученике да учествују у ваннаставним активностима. Имала је бројне такмичаре и носиоце диплома на разним такмичењима. Неким од својих ученика усадила је љубав према позиву наставника енглеског језика.

Била је увек спремна да помогне младим колегама, али и да несебично подели своје огромно искуство изнање. Иако је посао наставника захтеван и тежак, на њој се никад није видео умор, што доказује колико је волела то што ради. Она ће нам у томе увек бити узор.

И... увек је тешко када се пише о растанцима. Међутим, ми не признајемо растанке, јер то је само формално. Желимо јој да много година ужива у пензионерским данима и да нас често посећује. Желимо јој да у њима има времена за све за шта није имала док је била за катедром.

Светлана Матић, логопед

Нада Стевановић, библиотекар у пензији

Драгана Кузмановић, професор разредне наставе, рођена у Крагујевцу. Школовала се у Ваљеву и Београду. Одабрала је професију у којој се енергија младости и професионалности преплиће и чини најлепши склад животне мудрости. Тај склад је Драгана наследила од својих родитеља и својој деци га пренела. Весела, насмејана и рада да сваком тренутку поклони себе и нас је учинила отвореним и спремним за задовољство заједничког рада.

Круна професионалног ангажовања није изостала ни у једној области. Низале су се награде са различитих нивоа такмичења из свих области. Посебна радост је заједничко излистивање реализованих активности уз занимљиве коментаре који су обавезивали да наредне активности буду посебне, актуелне и иновативне. Путовања, свечана дружења и сусрети са Драганиним ведрим погледом и широким осмехом гарант су доброг провода.

Генерације памте и радо се сећају школских дана проведених са учитељицом Драганом. Колеге су захвалне на сваком тренутку лепе сарадње. Жеља свих нас испод овог заједничког крова је да уживаш у свему што те окружује, да се радујеш успесима својих најмилијих, да се радујеш успесима ученика које си на школском прагу испратила у свет образовања и рада и да са задовољством пратиш одрастање својих унука.

Новка Мосуровић Андрић, учитељица

Волимо и чувамо природу и традицију нашег краја

Инспирисни успешном реализацијом пројектне наставе у првом разреду, ученици другог разреда са својим учитељицама и родитељима, а уз подршку Школе и локалне заједнице наставили су са пројектним активностима које су вишеструко корисне за све. Овогодишњи пројекат је у току, а позитивни резултати су већ видљиви и на њих смо веома поносни.

Стари занати су били један од истраживачких задатака пројектне наставе. Били смо учесници радионица „Стари занати“ које је организовао Народни музеј Ваљево. Ту су деца сазнала доста о занатима: ковач, воскар, абација, терзија, кујунџија, грнчар... Предмети настали у овим занатским радњама посебно су заокружили децу пажњу.

Туристичка организација Ваљево нам је омогућила радионице грнчарства које је реализовала Биљана Бојиновић, грнчарка из Лознице која се овим занатом бави с љубављу дуги низ година. Биљана је у три одељења другог разреда презентovala начине израде предмета од глине, говорила о њиховој употреби и о могућностима уметничког израза кроз израду, па је тако мотивисала децу да и сами покушају да направе предмете од глине. На опште задовољство, сва деца су добила глину од које су правили новогодишње украсе и печате. Поред глине поделила им је и модле, оклагије, мотиве за украшавање. Чаролија стваралачког рада је почела! Обликовани украси отпутовали су заједно са нашом грнчарком да их испече у пећи специјализованој за то, а после неколико дана печене смо добили назад да их обојимо, додатно украсимо и спремимо за продају на Новогодишњем базару. Заједно са родитељима, вредне руке наших другака брзо и лако спремиле су на радионицама украсе и печате за продају на Новогодишњем базару, али и базару ученика са посебним потребама који је организован у Школи, са циљем да прикупе новац за излет. Радост стварања, дружења са родитељима у школи и зарада новца у хуманитарне сврхе да се што више деце обрадује је од непроцењивог значаја. Новац од зараде на Градском тргу где нам је продају омогућила Туристичка организација Ваљево предат је за хуманитарну акцију Митру Ребићу, бившем ученику Школе.

Еколошки календар. Резултати пројекта презентовани су на смотри стваралаштва „Повезујмо се“ у Книћу и на Сабору учитеља у Београду.

На Новогодишњем базару су учествовали и ученици других млађих разреда, као и ученици који похађају продужени боравак. Продавали су своје уникатне и занимљиве украсе и честитке, а новац од прикупљеног новца усмерили су на улепшавање простора у својим учионицама.

Реализација пројекта „Кад упознаш, заволећеш“ отпочела је још у новембру 2018. године, са идејом да се боље упознамо са својим градом и завичајем. У мају 2019. године, активности овог пројекта постале су и део пројекта „Доживи Дивчибаре“, а плод те сарадње је

Светлана Арсић, учитељица

Свици у воденици

Свитац је светлост, радост, најаву лепоте летње и добре жетве. Са овим сазнањем и жељом да се део наставног рада одржи у природном окружењу упутили смо се у воденицу „Код видре“.

Стари воденичар нас је срдечно дочекао и био пажљив посматрач нашг рада. Читали смо текст „Свитац пшеничар и воденичар“ Добрице Ерића. Ту је воденица, воденичар, воденички точак, наша прича и питања. Све то уз свежину и жубор Градца била је најлепша слика наставе као живог процеса, коју је амбијент учинио добро познатом и лако савладаном. По завршетку разгледања и боравака у воденици воденичар нас поздрави речима: „Ви сте прави свици који сте светлост донели овој воденици“.

Свици, ученици IV₃

Путовање кроз време

Да је путовање кроз време могуће причаћу вам кроз ову нашу заједничку посету Кули Ненадовића. Наша посета у лепом амбијенту кроз пријатну шетњу са занимљивом причом кустоса било је право уживање. Кроз путовање посматрали смо поставку и читали информације о догађајима који су обележили давно време. Научили смо да је кулу подигла породица Ненадовић, да је паљена и обнављана и да је данас то један од симбола града. Данас је то лепо место за посматрање града и враћање у прошлост града кроз поставку музеја. Дивно је било кроз филмски запис видети слике старог града и народа тог времена. Радujem се неком следећем путовању старим стазама.

Диона Даниловић IV₃

Рад ученице Нађе Трифуновић VII₃

...Мој чукундеда Добросав Живановић је био резервни наредник. Добио је бројне награде за своје херојске заслуге у биткама на Мачковом камену и Солунском фронту. Немци су га заробили 1941. године. Провео је у логору две године. Ту је завршио свој живот. У Новом насељу је улица названа по њему...

Марија Живановић III₂

...Мој предак се звао Марко Грчић и он ми је био прадеда. Прадеда Марко је био низак и мршав. Волео је да носи црни шешир, плаву лептир машну

и свечана одела. Кад је копао земљу увек је налазио златне новчиће, јер је на његовом имању пре био стари римски град. Много је волео децу и умео је да се игра са њима. Био је строг, али правичан...

Лука Маринковић III₂

...Мој предак ми је чукундеда и звао се Станко. Био је храбар и борио се у опасним ратовима за свој народ. Био је хајдук. Сви су га волели, јер је био добар и љубазан човек. Волео је да помаже другима. Изненада је нестao око 1865. године. Сви су мислили да је умро. Након неког периода се вратио и покуцао на врата своје куће. Славили су његов повратак данима. Сви имамо његове особине, храброст и пут за бољим животом...

Николина Стевановић III₂

...Мој предак се звао Живорад, а звали су га Жика. Тата ми је причао да Жика увече, када чита новине, увек заспи на фотељи. Свако јутро му прабаба спреми проје и сира у торбицу и он иде да чува овце. Волео је да мом оцу, који је тада био мали, свира гусле. Драго ми је што ми је он прадеда јер је био нежан...

Марко Милутиновић III₂

...Најдражи предак ми је прабаба Марија. Увек је носила пунђу и мараму преко ње. Била је увек расположена, волела дружење и била добра домаћица. Највише је волела када мама дође у село, да седи са њом свако вече како би играле карте. Свако вече, пред спавање волела је да се дуго чешља, како би јој коса ујутру била равна и мекана. За време летњег распуста деца су стално долазила код ње на палачинке и да играју карте. Када ја остарим, желела бих да будем као она, према својим потомцима...

Ивана Урошевић III₂

...Мој деда се звао Рајко. Био је ведрога духа, увек насмејан. Деда Рајко је у његовом селу први имао жвакаћу гуму и мотор. Пуштао је филмове у биоскопу и музику у дискотеци. Волео је фудбал, а највише да буде голман, да брани. Био је правичан и вредан. Он није имао брата и сестру, па је желео да има много деце. Најсрећнији је био када смо се мој брат Лука и ја родили. Умро је када смо имали две године. Жао ми је што нисам био старији да га запамтим...

Сава Маринковић III₂

...Моја пребака се зове Надежда. Она живи у селу Јасеница. Има деведесет година, али је још увек способна да ради послове по кући. Када дође код нас у Ваљево увек нам спрема крофне и уштипке. Бака Нада воли да гледа спорт. Разуме се у све спортове и обожава Новака Ђоковића. Мудра је жена и увек даје савете мојој мами и мени...

Вук Гавриловић III₂

Рад ученице Миње Арсенијевић VIII₂

Школска шареница

Фестивал јабука

Као једна сада већ традиционална манифестација Школе, у школском дворишту је 18. октобра 2019. године, повод Светског дана јабука и Недеље здраве хране, одржан Фестивал јабука. Ученици другог разреда, уз помоћ својих породица и пријатеља, приредили су фантастичну тржницу здравих посластица и сокова од јабука. Захваљујући њиховом предузетништву и одзиву купаца – наших ученика, родитеља, пријатеља и комшија – ученици су прикупљали новац који су искористили за излет у Београд и посету позоришту.

Како би манифестација била што успешније реализована, претходила јој је радионица коју су учитељице другог разреда, Јасмина Стојановић, Тања Селаковић и Светлана Арсић, одржале за своје ученике и њихове родитеље. Заједно су уживали у пријатном дружењу, разговору, стицању нових знања, проналажењу идејних решења за израду рекламних паноа и плаката, размењивању рецепата. Све активности имале су за циљ да ученици схвате важност воћа у исхрани, као и развијања позитивних ставова и навика за очување здравља.

Актив учитеља II разреда

„Краљевски фестивал“

Школа и њени ученици увек се радују новим сусретима, познанствима која их чине богатијим за неко ново искуство. Један такав сусрет приредили су нам 27. новембра 2019. године ученици шестог разреда издвојеног одељења Основне школе „Војвода Живојин Мишић“ у Брежђу. За ученике првог и другог разреда Школе гости су извели представу „Краљевски фестивал“, по тексту Тода Николетића, коју су припремили заједно са својом наставницом српског језика, Маријом Маринковић.

Наши прваци и другаци, њихове учитељице и сви запослени који су пожелели да погледају ову врло занимљиву, пажљиво припремљену и поучну представу истински су уживали. Свечана сала Четврте школе поскакивала је од дечје песме, смеха и аплауза!

Захваљујемо се ученицима из Брежђа и њиховим наставницима који су нас почастили овако посебним остварењем и подсетили нас да и даље доброта и племенитост могу победити зло и преваре!

Активи учитеља I и II разреда

„Пажљивкова смотра“

Агенција за безбедност саобраћаја покренула је 2011. године кампању „Пажња сад!“ којој су се учитељи и ученици Основне школе „Нада Пурић“ врло радо прикључили. Кампања је замишљена са намером да се утиче на масовне погрешне појаве и ставове који су свакодневно доводили до губитка дечјих живота у саобраћају. У 2020. години планирана је реализација националног пројекта „Пажљивкова смотра“. У питању је значајна, специфична манифестација за децу предшколског узраста и ученика првог и другог разреда основне школе, на тему безбедности у саобраћају.

У сусрет „Пажљивковој смотри“, 2. и 3. марта 2020. године, ученици првог и другог разреда су имали прилику да присуствују предавању и забаве се учествовањем у квизу, који су организовали учитељи у сарадњи са родитељима, експертима из ове области. Сарадња са родитељима, Мајом Пајовић и Катарином Живковић, које су помогле да се одржи предавање и квиз, помогла је да ученици увежбају и провере знања из области саобраћајног образовања и васпитања, која су основ за безбедно учествовање у саобраћају. Прва фаза пројекта је школска смотра – тестирање ученика и избор екипа које ће представљати Школу на општинском такмичењу. На „Пажљивковој смотри“, која је одржана 4. и 5. марта 2020. године, учествовала су педесет четири ученика првог и педесет три ученика другог разреда.

Актив учитеља I и II разреда

Разлике нас спајају

Излет у Јагодину

Ученици одељења са посебним потребама су 28. маја 2019. године путовали на излет у Јагодину. Јагодина је град који плени својом лепотом, различитошћу и оригиналношћу, у шта смо се и сами уверили приликом посете садржајима који тај град пружа. Прва станица био нам је 300 врт. Један од најпознатијих становника Јагодине је и жирафа Јованча којом су се наши ученици највише одушевили. После двочасовног боравка у 300 врту, посетили смо излетиште „Поток“, где је направљен први вештачки водопад у Србији. Уживали смо у прекрасном парку са пуно зелених површина, цвећа и клупа за посетиоце, који пружа утисак зелене оазе пријатне за одмор. Потом смо посетили Музеј воштаних фигура. Имали смо прилику да видимо познате личности из старе и нове српске историје и да се сликамо са репликама истих, што је за наше ученике било веома интересантно.

Захваљујемо се свим људима великог срца који су донирали новац за извођење овог излета, агенцији Еуро-турс и возачу Зорану Баштићу који су нас угодно возили. Излет је испунио васпитно-образовне циљеве, упознавање ученика са Поморављем у географском, историјском, културном и етничком аспекту.

Међународни дан особа са инвалидитетом

Међународни дан особа са инвалидитетом, 3. децембар, под овогодишњим слоганом Уједињених нација „Приступачна будућност“, дефектолози су, у сарадњи са наставником физичког васпитања, Бранком Јовановићем, обележили тако што су организовали „Игре без граница“ за ученике одељења са посебним потребама. Уз помоћ игре деца упознају свет, скупљају животна искуства, усвајају норме понашања, стичу комуникацијске вештине, емоционално сазревају и стичу пријатеље. Са нама су се дружили и ученици шестог разреда из редовне наставе. Тај дан је повод да се скрене пажња на проблеме с којима се особе с инвалидитетом суочавају. За ученике одељења са посебним потребама такође је била организована и радионица где су показали своју креативност.

Новогодишњи базар

У холу Школе, последњег наставног дана, пред новогодишње и божићне празнике, организован је новогодишњи, продајни базар рукотворина које су направили ученици одељења са посебним потребама, уз помоћ својих наставника, дефектолога. Захваљујемо се ученицима одељења Пз који су са својом учитељицом, Светланом Арсић, учествовали са нама, а њихов зарађен новац са базара на Градском тргу поделили су са ученицима одељења са посебним потребама.

Уникатни новогодишњи украси, јелке, и други производи творевина су вредних руку деце са сметњама у развоју. Деца се том приликом опуштају, уче се разним вештинама. На базару су били у прилици да продају, да рукују са новцем и уче се да буду финансијски писмени. Зарађени новац усмерен је на организовање пролећног излета.

Хуманост на делу

Да се међу нама увек налазе племенити људи који умеју да мисле на друге, показале су нам многобројне донације и поклони за ученике одељења са посебним потребама.

Чланови Мото клуба „Lions VA“ и ове године негује традицију увесељавања деце са сметњама у развоју пакетићима пред новогодишње празнике. Долазак Деда Мраза и патуљака био је нешто посебно за наше ученике. У гостима су нам били и ученици четврте године Медицинске и Пољопривредне школе, са својим наставницама Весном Марковић и Оливером Добривојевић, који су такође даровали новогодишње и божићне празнике. Да празници буду лепши, даровима су помогли и Црвени крст Ваљево, Висока пословна школа струковних студија Ваљево, Удружење грађана „Аутизам Ваљево“, Школа спорта „Вишебој“. Коло српских сестара „Преподобна Мати Евгенија“ посетило је ученике са посебним потребама пред празник Материца, дарујући ученицима слатке послатице.

Захваљујемо се свим овим дивним људима који своје пријатељство са Школом годинама негују и хране. Радост на лицима деце, коју својим даровима буде, највећа је потврда њихове доброте.

Свака година донесе нове пустоловине. Нова познанства са храбрим јунацима. Нове мудрости писаца. Нова подсећања на велике дане. Све је ново, никада до тада доживљено и непоновљиво. Само је место старо и добро познато. Једна библиотека у холе школе. Спаја се старо и ново, традиционално и модерно. И мами да покуцаш и закорачиш у њен свет...

Наши знатижељни прваци, са својим учитељицама Слободанком Ашковић, Миленом Миловановић и Мирјаном Беговић, уживали су у свом првом сусрету са библиотеком своје школе, желећи да се што пре закораче у богати свет књига које пред собом виде. Били су пажљиви слушаоци поучне приче о библиотеци и њеном благу, а највише их је радовао тренутак првог позајмљивања омиљене књиге.

Поводом обележавања Националног дана књиге, 28. фебруара, библиотека је подржала акцију „Читај гласно“. Читалачка активност отпочела је у 5 до 12, што симболично представља крајње време да се окренемо неговању матерњег језика, књиге и културе уопште. Под слоганом који краси врата школске библиотеке, „Ко је савијен над књигом, тај усправно хода“, у библиотеци су се окупили ученици млађих разреда који су читали и рецитовали стихове наше велике песникиње – Десанке Максимовић. Ученици литерарне секције израдили су пано „Векови српске књижевности“, који су посветили великанима наше књижевности.

Прваци су опет похитали у библиотеку! Пажљиво су слушали причу о животу и стваралаштву Вука Стефановића Караџића, учећи да је његова заслуга уређена азбука са којом се они сада упознају. Крај часа ученици су посветили читању Вукових пословица. Чули су какве мудрости пословице носе, у нади да ће ове Вукове поруке једног дана постати и њихове мисли водиље.

Уз бајке које су читали и обрађивали као део обавезне школске лектире, ученици III₂ су пожелели да заплове у свет још оваквих чудесних прича. Заједно су једни другима препоручивали омиљене бајке, прелиставали богате ризнице бајки различитих народа, говорили о народним и уметничким бајкама, њиховим нестварним и тајанственим бићима.

Као и претходних година, октобар је био месец бирања књига. Ученици Школе и њихови наставници посетили су Сајам књига у Београду, трудећи се да из богате сајамске понуде изаберу што занимљивије наслове. Библиотека је обогатила је свој фонд новим издањима, са жељом да буду задовољени читалачки укуси и ученика и њихових наставника.

За нове наслове библиотека је добила свој нови изложбени кутак. Сваке недеље представљају се други наслови и зову на упознавање. Жеља нам је да се наши вредни читаоци што боље упознају са богатим фондом наше библиотеке, као и да лакше и брже одаберу наслове према свом укусу.

Библиотеком зује стихови: Јованови, Лазареви, Александрини... многи! Звезцају медаље, јер читају и најбољи спортисти. И математичари, и информатичари... многи! И брује Читалачки маратоници. За новим насловима хитају и наставници и учитељи.

Отвори врата иза којих се дешавају чуда...

Слађана Ранковић, библиотекар

~ ПЕСМА ЗА ТАТУ ~

Тата, хтео бих да постанем млеко.
Сине, бојим се био би далеко.
Тата, хтео бих да постанем цвет.
Сине, бојим се да пчела не би правила мед.

Тата, хтео бих да постанем Снешко.
Сине, онда ћеш све да радиш вешто.
Тата, хтео бих да будем нит од злата.
Сине, стави ми само руке око врата.

Читалачки маратонци

Ученици Школе наставили су да учествују у радионицама Читалачког мататона, који у жељи да промовише читање и утиче на стварање читалачких навика код младих читалаца организује Издавачка кућа „Klett“. Радионице реализују чланови Читалачки клуб, намењеног свим ученицима узраста од 11 до 14 година. Ментор Читалачког клуба је наставница српског језика и књижевности Мирјана Смолковић.

Трећа радионица је одржана у марту 2019. године и била је посвећена роману „Основци“, Биљане Лане Марковић. Ученици су запазили и усвојили основне идеје романа, истакавши савремене теме и дискутујући о решењима која јунаци романа нуде. Сложили су се да се са проблемима морамо суочити, да није срамота пријавити насиље и да нам свима треба особа од поверења. Јунацима романа приступили смо и кроз технику „у туђим ципелама“, те смо их свестраније сагледали и боље разумели, али и уочили њихове пропусте, предлажући како је, по нашем мишљењу, требало поступити. Радионица је била успешна, а присуствовало јој је још десетак ученика осмог разреда, заинтересованих за наш рад.

Током априла и маја одржане су још три радионице Читалачког клуба. Разговарали смо о романима „Навијам за шапача“, „Кад дневник проговори“ и „Ех-Уи пионир“. Ученици су уживали у роману „Навијам за шапача“ и радо се подсетили Радовићевог „Капетана Џона Пиплфокса“. Сматрају да је лик главне јунакиње реалистично дочаран и да је у приповедање унето доста хумора. Препознали су се у неким ситуацијама из романа, нарочито када је у питању избор будућег занимања, као и подршка породице.

Поводом романа „Кад дневник проговори“ расправљали смо о ћутању као виду побуне, као и потреби да се неке саопште сопствена размишљања и ставови, па макар и дневнику. Уочили су да се са неочекивано великим бројем људи можемо споразумети и без речи. Занимљив им је био и однос главног јунака према члановима породице, али и према Немцу. Писање дневника посматрали смо као један од видова дубљег разумевања себе и других, као подстицање на размишљање и развој личности. Сложили су се да сви понекад имамо разлог да заћутимо, али и да некад морамо гласно устати у одбрану својих ставова или у заштиту неког недужног.

Ученици су разговарали са својим родитељима о пионирској организацији и тако боље разумели роман „Ех-Уи пионир“. Допале су им се поруке исказане кроз стихове поп-рок група, као и поруке романа. Увидели су да свака велика идеја наилази на препреке и противнике и да не треба одустајати. Схватили су да је људски грешити и да треба научити праштати. И као најважније: „Не труди се да само ти будеш добар, већ и да свет који остављаш иза себе постане добар“.

Након попуњавања анкета, организовали смо још један састанак под називом „Маратонци трче почасни круг“. Чланови клуба били су подељени у групе и израдили су пано на ком су представљени сви романи (по њиховом избору, централно место заузео је роман „Јаје, млеко, вода“). Уживали су у томе, надајући се да ће и друге заинтересовати за учешће у Читалачком маратону.

У школској 2019/2020. години Читалачки маратон је отпочео тумачењем победничког романа *Хотел „Милион звезда“* Драгане Кнежевић. Ученици су с одушевљењем прихватили тематику, јунаке и поруке романа, истичући привлачност првог лица приповедања, прилагођеност њиховом узрасту, функционално коришћење цртежа, изазовност трагања за собом („Спознај самог себе“ – Сократ) и, наравно, повратак природи као проналажење духовног, физичког и психичког баланса. Иако нису изгубили меру колико јунаци романа, чланови Клуба су се пронашли у њиховим размишљањима, несташлуцима и догодовштинама, схватајући колико понекад и сами греше губећи време на суштински небитне ствари. Уочили су и један заједнички именитељ већине јунака – одсуство блискости унутар породице или губитак драге особе – празнину коју јунаци покушавају да попуне виртуелном реалношћу. Неколико чланова клуба смислило је свој мото за провођење дана без интернета – Проведи дан без интернета зато што...

- ✓ за психичко и физичко здравље не постоји тако добра апликација;
- ✓ око тебе су људи које можеш додирнути, загрлити, пољубити;
- ✓ прави живот не чека;
- ✓ природа нуди много тога, упознај је на свим нивоима;
- ✓ преко њега не можеш да осетиш праву љубав, искрено пријатељство, мамину нежну руку, топли додир сунца, мирис бакиних колача...

У овој школској години очекују нас још четири радионице, а све књиге из ових едиција можете пронаћи у школској библиотеци.

Од читања и писања растемо у висине

Акција „Ваљево чита“

Акција „Ваљево чита“, поводом 150 година од оснивања Читаонице ваљевске, одржана је 15. новембра 2019. године, по предвиђеном плану у свим одељењима наше Школе. Преко двеста различитих књига нашло се први час на клупама испред ученика, који су нестрпљиво чекали да представе свог писца и дело и прочитају по неки занимљив одломак.

Значајно је то што се показало да наши ученици доста читају, купују књиге, радо примају књиге као поклон, имају кућне библиотеке, али редовно позајмљују књиге из школске или градске библиотеке, а то су углавном лектире или нешто од стручне литературе. Управо ту и јесте забуна око тога да ученици од петог до осмог разреда мало читају. Међутим, ради се о томе да је избор њихове литературе само знатно другачији од школске лектире и онаога што се сматра класицима књижевности за децу и омладину. Њихов избор писаца и књига не спада у општепознате, проверене и препоручене, али су врло привлачне, комуницирају са потребама тинејџера да изразе своје дилеме, односе једних према другима, односе са родитељима и наставницима, али у једном новом миљеу, где информације брзо стижу и брзо застаревају. Зато њихове омиљене књиге имају много делова, илустроване су, прилагођеног превода, читају се у даху, али млади читаоци стичу поверење у књигу као тајног другара.

Ученици млађи разреди су такође посветили први час читању и значају читања за целокупни развој личности детета, као и за његово свестрано образовање за будућност. Најпре је прочитано писмо које смо добили од Градске библиотеке, о значају овог дана за наш град и околину. Ученици су донели по једну омиљену књигу, коју би препоручили својим друговима. Прочитали су делове који су им се највише свидели, да би своје другове заинтересовали за те књиге. Свака књига је један мали чаробни свет који нам се отвара кад прочитамо књигу. Деца треба да уживају у чудима и чаролијама књига!

Љиљана Павловић, наставник српског језика

Литерарно вече

Литерарна секција Школе, коју воде професори Рајна Бранковић и Мирјана Смолковић, освојила је треће место на Републичком такмичењу литерарних секција, које организује Друштво за српски језик и књижевност Србије. Награда је уручена на Филолошком факултету у Београду, 7. фебруара 2020. године.

Како би се и други ученици боље упознали са радом литерарне секције, у Свечаној сали Школе је 6. марта 2019. године одржано представљање секције и њених чланова. У публици су били ученици шестог и осмог разреда, који су с великом пажњом и искреним дивљењем слушали другаре док читају своје песме. За оне који нису били у прилици да поделе са нама лепоту ове вечери, делимо њихове стихове и овде.

Нећу пребрзо да одрастем

Нећу пребрзо да одрастем,
Ја желим још да будем дете.
Нећу пребрзо да одрастем,
У детињству нешто да ме омете.
Нећу да пребрзо одрастем,
Ја желим да се играм још мало.
Нећу да пребрзо одрастем,
Дете је мало да би баш све знало.
Нећу пребрзо да одрастем
Јер живот није дечја игра.
Нећу пребрзо да одрастем,
Детињство је среће чигра.
Нећу пребрзо да одрастем
Јер дечја граја је срећа.
Нећу пребрзо да одрастем,
А све сам већа и већа!
Нећу пребрзо да одрастем,
Знам – и то се десити мора.
Нећу пребрзо да одрастем
Јер имам пуно дечјих снова!
Александра Радовановић VI₃

Слон

Био једном један слон
к'о омањи авион.
Гази као официр,
желео је светски мир.
Путовао где је хтео
шта је наш'о, то је јео.
Слон најлепши, без дилеме,
мирисао на парфеме,
к'о подморница ронио,
есперанто говорио.
Из цезвице кафу пио
и свима је мио био.
Ал' одлука једног трена
беше мало исхитрена,
на фејсбуку изречена.
Лајковао једног миша,
док је с неба лила киша.
Рекао је да му значи
песма коју мишић качи.
Од тог трена није био
слоницама више мио.
Пронашле су другог слона
згодног као Аполона.
Лазар Петровић VI₃

Да ли је тешко бити храбар?

Тешко је бити храбар
за јадне слабиће,
Тешко је бити храбар
за плашљиве људе и младиће.
То можеш бити ако,
кад се уплашиш,
не победиш
и ако следећа упутства следиш.
Кад те прати безброј ноћних мора,
Кад угледаше неког чудног створа,
Кад видиш шиш-мише око своје косе,
Буди храбар, не плаши се!
Када те насилници са тобогана свуку,
Када те неко непознат повуче за руку,
Када све ствари које те плаше око тебе висе,
Буди храбар, не плаши се!
Када ти се дом руши,
Када плафон на главу хоће да ти се сруши,
Када се земља тресе,
Буди храбар, не плаши се!
Када те којекакви, разни звукови и сенке прате,
И никако да су досадни да схвате,
А то су само твоји страхови луди,
Не плаши се, храбар буди!
Када си код куће сам,
Ево, имам један савет да ти га дам:
Све што те плаши, безвезне глупости су,
Делује као да теби велике јесу,
Али...Свака од њих небитна је ствар,
Не плаши се, буди храбар!
Ана Тешић VI₃

Чланови литерарне секције

Школски литерарни конкурс

Са жељом да свака прослава Дана Школе буде другачија и посебна и да се млади ствараоци подрже и награде, Школа је расписала литерарни конкурс за своје ученике.

На конкурс је пристигло укупно 19 радова. Одлуку о најбољим радовима донела је трочлана комисија, коју су чинили наставница Мирјана Смоловић, учитељица Мирјана Беговић и библиотекар Слађана Ранковић.

Резултати конкурса

Млађи узраст (од I до IV разреда)

1. место – Јован Рајовић IV₁
2. место – Теодора Кесеровић III₁
3. место – Николина Павловић III₁

Старији узраст (од V до VIII разреда)

1. место – Лазар Петровић VI₁
2. место – Александра Радовановић VI₃
3. место – Ана Тешић VI₃ и Лола Радивојевић V₂

Ауторима најбољих радова биће уручене награде и дипломе на прослави Дана школе, када ће и читати своје радове. Надамо се да ће овај литерарни конкурс прерасти у традиционалну манифестацију Школе и да ће мотивисати ученике да пробуде писце у песнике у себи.

Актив наставника српског језика

~ Награђени радови ~

ЈЕДАН МОЈ ПРЕДАК

О својим прецима знам доста, јер се у мојој породици чувају слике и стално причају приче из прошлости. О неким толико знам, да ми се чини као да сам их познавала.

Бака ми је скоро причала о њеном оцу, мом прадеди, по женској линији, који се звао Стеван Марић. Живео је у Херцеговини, у малом месту Гомиљани, поред Требиња. Рођен је 1903. године. У то време, био је један од писменијих и виђенијих људи. 1934. године, када је убијен краљ Александар Карађорђевић, једини је позван на сахрану испред града Требиња.

Учествовао је у Другом светском рату и добио је Орден за храброст. После ратне униформе, до краја живота носио је само херцеговачку народну ношњу. Сви су га поштовали, јер је био вредан и частан човек. Имао је шесторо деце, зато је и дуго радио и бринуо се о својој породици. Бака каже да га се у његовом месту још сви сећају са сетом и поштовањем.

Важно је да знамо ко су нам преци, одакле смо и од кога потичемо, да бисмо знали куда убудуће треба да идемо!

Теодора Кесеровић III₁

ЈЕДАН МОЈ ПРЕДАК

Са великом љубављу и поштовањем писаћу о мом прадеди Радовану. Иако му је то било право име, сви мештани су га звали Мика.

Имао је седу косу, која је вирила испод качкета, који је увек носио. Испод густих обрва назирале су се топле, браон очи. Због спуштеног капка на једном оку, чинило ми се да стално жмирка. Лице му је било прекривено борама, сведоцима протеклих година. Био је средњег раста. Имао је снажне руке због посла којим се бавио. Био је зидар, зидао је куће и помоћне зграде. У руци је носи штап и восак, од ког је правио куглицу.

Био је добар. Много је волео сестру и мене, као и ми њега. Волео је спорт, често смо заједно гледали утакмице. Охрабривао ме је да почнем да тренирам фудбал, јер је у мени видео добру спортисткињу. Послушала сам га и почела сам да тренирам фудбал.

Убрзо након тога, прадека се разболео и преминуо. Била сам јако тужна, али сам наставила да тренирам фудбал. Кад год сам на терену, осећам да ме он посматра и бодри и то ми даје снагу да будем што боља.

Николина Павловић III₁

Љубав се купити не може

Љубав се купити не може
А вреди од свега више
Њене се речи најјаче чују
И када прича најтише.

Љубав се купити не може
Она на продају није
У срцу њено скровиште
Тамо се она крије.

Љубав се купити не може
Немој да је тражиш у маркету
Нема је поред друге робе
А највише тражи се на свету.

Љубав се купити не може
Запамти ове речи
Ако је тражиш наћи ћете
И ништа неће да је спречи.

Љубав се купити не може
Закон је људског рода
Најскупље ствари немају цену
К'о ваздух, сунце и вода.

Јован Рајковић IV₁

~ Љубав ~

- Љубав, то је чаробна магија
И она својом лепотом сија.
- Љубав, то је када се некога сетиш,
Чак и када у машту полетиш.
- Она је и та појава када ти неко недостаје свугде, на свакој адреси,
Ма, шта год да се деси!
- То је и када волиш некога и изузетно ти значи,
У твојим очима та особа као светлуцава звезда зрачи.
- Ако некога твоја маленкост нон-стоп спопада,
Цениш га и он ти се стварно допада.
- Воли животиње и све људе,
Па шта год да буде!
- Помажи онима који помажу и теби,
Мисли о њима као и о самом себи!
- Свет је лепши када се сви увек дружимо и волимо
И када се једни за друге у цркви молимо.
- Требало би да ствари једни са другима делимо,
Али и да се заједно веселимо.
- Желим да свакоме небо буде граница,
Мада, ако се не слажемо, да се окрене нови лист, нова страница.
- Љубав постоји према свему и свачему што нам је дивно и драго,
Она је наше вредно и лепо благо.
- У срцу треба да чуваш оно што волиш,
Када то нестане, у мору својих суза ћеш тужан да пловиш.
- Свему, нажалост, дође крај,
А оно што волимо, за нас обасјаће вечни сјај.
- Љубав, она не може да престане,
Може да се повећа или смањи, али не и да нестане.

Ана Тешић VI₃

Љубав

Да ли ветар из давнина
Има својег пута циљ
Или тихо у тренутку
нестаје у плави вир?

Да ли небо у очима
Соколовим има крај
Или крила раширена
Немо језде у тај рај?

Зашто некад твоје око
У секунди овог света
И до мојих снова жеља
Барем једном не прошета?

Зашто талас који расте
Који све пред собом слама
прати ветар из давнина
иде увек обалама?

Лазар Петровић VI₃

Рад ученице Олге Глишић IV₂

ЉУБАВ

Љубав за мене, значи срећа,
А кад си крај мене, она је све већа.

Хвала ти за очи твоје, лепотом ти сијаш,
И ја, кад сам поред тебе, души мојој пријаш.

Ти шаљеш ми ветром, кишама и снегом,
Два пољупца, сићушна и блага,
Само да ми кажеш да сам теби драга.

Ти трудиш се увек, да будеш крај мене,
И када сам срећна, и кад суза крене.

И увек се тебе сетим, твојих загрљаја,
И увек ми осмех сврати јер знам, нема краја.

И кад си далеко, ја знам, нисам сама,
Па морам ти рећи, да те волим, мама.

Александра Радовановић VI₃

Рад ученика из одељења са посебним
потребама

Љубав

У мом срцу много места има
За љубави разне према баш свима.
Ето, ја волим и маму и тату,
А признајем свима волим и бату.
И бака и дека на тој су листи,
И куце и маце, ма сви су ми исти.

Волим ја сунце и ветар кад дува,
Чак и кад лети та досадна мува.
Шареног лептира кад крилима маше,
И белог зеца код френдице Сташе.

Волим и друштво из петог два,
Ал то није новост, одавно се зна.
КК Студент је мој омиљени тим,
Волим кад друге побеђујем с њим.

Гумене бомбоне различитих боја
Кад поједем пуно нисам баш своја.
Кокице беле што слане су јако,
Не може њима одолети свако.

И поново кажем, у срцу мом има
Довољно љубави да поделим свима.
Моје име знате, ја зовем се Лола,
И кад волим јако, волим до бола.

Лола Радивојевић V₂

Рад ученика из продуженог боравка
на тему „8. март“

Кад вежбанке шапућу

Хтедох нешто да вам кажем

Сви смо као мали гледали неке цртане филмове, а затим бисмо се играли и глумили свој омиљени лик из тог „цртаћа“. Како одрастамо и сазревамо, то играње и претварање постаје све мање занимљиво.

Имам већ четрнаест година, али и даље волим да се играм и претварам. Велики део времена које проводим код куће обично осмишљавам неке ликове и њихове авантуре. То ме доста омета у учењу и испуњавању осталих обавеза. Десило ми се да у школи не чујем важан део лекције јер сам била изгубљена у својим мислима.

Кад тако маштам, потпуно заборавим на реалност. Побегнем од својих проблема и уживам. Идеје за ликове обично добијам из анимираних филмова и серија. Доста ми значи што сам развила своје способности цртања јер могу да креирам своје ликове и да не заборавим како изгледају. Сви мисле да ми је цртање хоби, али је то баше нешто што радим да се ослободим стреса и да остварим своје идеје. Како бих добила инспирацију, интересујем се за разне анимираних и игране филмове, стрипове, па сам добила и велику жељу, када порастем, да postanем глумица. Волела бих да напишем сценарио за свој филм и да све те идеје које сам имала претворим у нешто што могу сви да виде и да уживају у томе колико и ја. Можда бих могла и да глумим један од својих ликова.

„Имагинарни свет је већи од реалног света“, то сам чула у некој песми и баш ми се свидело. Не знам да ли замишљањем свега наведеног само бежим из реалности или покушавам да останем дете у души, да никад не одрастем.

Тара Димитријевић VIII₂

Ово је најстрашнији дан у мом животу

Будим се, а испред себе видим веш-машину. Изгледа да сам спавала у купатилу. Полако излазим из купатила, отварам врата, а испред није предсобље него гаража. Какав је ово дан?

Мама излази из моје собе и зове нас на доручак. На столу је неко необично зелено јело. Тата нам објашњава како је то прави специјалитет у Италији. О, Боже, па моја породица једе чудно зелено јело, лижу прсте и тањире. Да ли да доручкујем? Ипак ћу прескочити доручак. Баш сам збуњена! Да ли је могуће? Да ли сањам? Превише је стварно.

Пакујем књиге за школу, али не у ранац него у огроман црвени кофер. У школи ништа мање необично. Наставници седе у клупама, а ђаци играју игрице, јуре се, цртају по табли, а неки предају. Могла бих да се навикнем на ово, а и овде је храна мање чудна. Школа је трајала само два сата.

Кренула сам кући размишљајући о целом дану. У једном тренутку сам погледала кола која пролазе поред мене, а на месту возача седе кућни љубимци, пси, мачке, рибице, а у једним колима сам угледала медведа. Не могу да верујем, сви пролазници их посматрају као да се не дешава ништа неуобичајено. Неки човек маше псу у колима. Шта се догађа?

Чујем свој аларм. Мама ме буди за школу. Ово је ипак био само сан. Или ипак није?! Мој црвени кофер стоји крај кревета, а не на тавану!

Јована Остојић VI₃

Занимљиве и заборављене речи

Вакат(1) је да почнем да пишем. Јуче сам балдисао(2) од учења, па нисам стигао. Сабајле(3) сам устао, у соби сам заузео бусију(4), отворио гугл и наканио се(5) да не дангубим(6) и ошљарим(7), већ дибидус(8) будем у застарелим изразима. Померио сам фиранту(9), отворио пенцер(10) да уђе фришак(11) ваздух, ставио цвикере(12), узео плајваз(13) и кренуо да претражујем.

Али цаба(14), нешто ми није дало мира. Напољу је била гунгула(15). Неки дерани су витлали(16) по улици и лармали(17). Таман сам наставио да радим, кад ми поглед паде, наједаред(18), на шифоњер(19) на ком су стајале неке моје андрмоље(20), које вазда(21) распремам, али никад нема вајде(22). Сваки пут се волшебено(23) направи дармар(24). Кад сам све распремио, погледао сам у векерицу(25) и схватио да време лети и да сам награисао(26) ако не почнем да пишем. Почешао сам се по тинтари(27), узео телефон и кренуо да пабирчим(28) речи. И баш кад ми је кренуло, у собу улази мачак Жућко, коме је ћеиф(29) да седне на радијатор и гледа кроз пенцер. Жућко не ферма(30) нико у кући. Не цвика(31) ни од чега и цабе је покушавати било шта. Пробао сам да га укебам(32), али њега није лако

насанкати(33). Не зарезује(34) ме он. Лако ми утекне(35), промени место и посматра цивцане(36) који лете околу, а онда, онако алав(37), оде да са гуштом(38) клопа своје џаконије(39). Опет се враћам писању и питам се да ли сам кадар(40) да потрефим(41) тему да не бих обрао зелен бостан(42).

Ето, нешто сам успео да напишем и надам се да у школи неће бити белаја(43)!

(1) време; (2) преморио се; (3) рано ујутру; (4) заклон; (5) одлучио; (6) ленствовати; (7) лоше радити; (8) потпуно; (9) завеса; (10) прозор; (11) свеж; (12) наочаре; (13) оловка; (14) узалуд; (15) гужва; (16) јурити; (17) галамити; (18) одједном; (19) орман; (20) ситнице; (21) стално; (22) користи; (23) тајанствено; (24) неред; (25) будилник; (26) настрадао; (27) глави; (28) сакупљати; (29) воља; (30) уважава; (31) плаши се; (32) ухватим; (33) преварити; (34) обраћа пажњу; (35) невоља

Андреј Тодоровић VIII₂

рад ученице Марије Петрић VIII₁

Јован Рајовић – песник лауреат

Јован Рајовић, млади стваралац и песник, свестрана и креативна личност, од мноштва јединствених књижевних светова, створио је за себе и за нас, један дубоки и надахнути свет. Уз најискренији дечији осмех, поверење у речи и риме, упловио је снажно и одлучно у најдубље воде поезије, ширећи свој топли и распевани глас, и изградио од тананих и врло осетљивих емоција и стваралачке маште јединствену и оригиналну стварност.

Његова поезија постала је примећена, читана и награђивана на многобројним поетским конкурсима и овећана многобројним песничким венцима и аплаузима. Тако је, сасвим заслужено, постао и Гран при, али и лауреат на најпрестижнијим песничким сусретима. У периоду од 2017. до 2019. године, освојио је следеће престижне награде:

- ~ „Шантићево перо“, Београд – III награда;
- ~ „Оловко не ћути“, Барајево – 3. место;
- ~ „Волим домаће“ – I награда;
- ~ Међународни конкурс „Гордана Брајовић“ Алексинац – I награда;
- ~ Дечији савез Враћа „Новогодишња чаролија“ – III награда (2017), III награда (2018), I награда, (2019);
- ~ Дан Армије, Ваљево – I место;
- ~ Конкурс „Шта је то филхармонија?“ – награда за учешће;
- ~ Конкурс „Бесребрници“, Ваљево – I. место;
- ~ Конкурс љубавне поезије „Пјесма над пјесмама“ који расписује *Клуб уметничких душа Мркоњић града* поводом Дана заљубљених, на тему: „Гдје си љубави моја?!“, у категорији „Свици љубавног пјесништва“ – I место;
- ~ Конкурс Информативног магазина за децу и родитеље „Моје дете“ – I место;
- ~ Други Таблин конкурс за најлепшу божићну песму у млађој категорији – I место;
- ~ Конкурси „Еуропрома“ награђен три пута узастопно;
- ~ Завод за јавно здравље – I место;
- ~ Окружно такмичење „Правилна исхрана“, Мионица – I место;
- ~ Конкурс љубавне поезије „Пјесма над пјесмама“ који расписује *Клуб уметничких душа Мркоњић града* у категорији „Свици љубавног пјесништва“ – III место;

Читав овај низ песничких успеха Јован Рајовић је крунисао збирком песама: „Јуче и сутра“ која је штампана крајем 2019. године, а чији је издавач „Промо-принт“ Ваљево. Прву промоцију је одржао у Ваљевској гимназији 25. децембра 2019. године.

Драган Павловић, библиотекар
аутор предговара Јованове књиге

Сви ми добро знамо Јована, песника. Сви успешни људи своје почетке везују за основну школу и најрадије се сећају првих успеха. Када се открије талент, онда предстоји доста рада.

Јован Рајовић, ученик разреда IV₁, познат је по освојеним наградама на бројним литерарним конкурсима. Уз то, Јован је одличан ученик и радо пише песме и за своју одељењску заједницу. Тако је одељењска заједница нашег разреда освојила награду на Еуропромовом конкурс. Својим талентом и песништвом заслужио је да се нађе на Еуропромовој листи 30 младих људи за понос!

Виолета Кењић, Јованова учитељица

Успех увек и свуда!

Тара Чулић, ученица разреда IV₃, бави се бициклизмом
Најуспешнија млада спортисткиња Ваљева у 2019. години
 Додела признања 6. марта 2020. године у Ваљевској гимназији

Похвала ученицима разреда IV₁ за ликовни рад
 15. Међународни фестивал дејег стваралаштва
 Креативна чаролија, Бања Врујци, 25. мај 2019. године

Награде Дрини Радојевић и Вањи Удовичићу II
 Конкурс за најлепше фотографије ваљевских планина
 Музеј завичајних писаца 28. фебруара 2020. године

ученик Лазар Грујићу VI₂
 Награда за песму „Највећа љубав“
 Конкурс Друштва учитеља Тополе, мај 2019. године

Часлав Протић VII₁
II награда на Републичком такмичењу
 из информатике и рачунарства
 Београду, 19. мај 2019. године

IV награда Ана Димитријевић I₃ на ликовном конкурсy *Forma Ideale*

Издавач: Основна школа „Нада Пурић“ Ваљево
Главни и одговорни уредник: Слађана Ранковић, библиотекар
Редакција: новинарска секција, Актив наставника српског језика
Илустрације: ликовна секција